

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44592-01-21 מדינת ישראל נ' שורטי(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 35006/2018

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

מאשימה מדינת ישראל

נגד

נאשמים
1. עבד אל נאצר שורטי (עציר)
2. עומר עבד אל קאדר

העתק החלטה מפרוטוקול שניתנה בבית משפט מיום 07 ספטמבר 2025, י"ד אלול תשפ"ה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

הכרעת דין

לאחר ששמעתי את עדויות עדי הצדדים, לאחר שבחנתי את חומר הראיות וכן לאחר שנתתי את דעתי למכלול טענות הצדדים, אני מורה על זיכוי שני הנאשמים, מחמת הספק, מהמיוחס להם.

נימוקי הכרעת הדין יפורסמו ויישלחו לצדדים בנפרד, ללא הצורך בדיון פרונטלי, תוך 30 יום.

**** בכל מקרה, הנוסח המחייב הוא זה שבהחלטה החתומה על ידי השופט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44592-01-21 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ מפרקליטות מחוז י-ם (פלילי)

נגד

הנאשמים 1. עבד אל נאצר שורטי
ע"י ב"כ עו"ד פארס מוסטפה

2. עומר עבד אל קאדר
ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

נימוקי הכרעת הדין (שניתנה ביום 7.9.2025)

- 1
- 2 (1) הנאשמים הועמדו לדין בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415
- 3 סיפא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- 4
- 5 (2) כפי שהודעתי על כך לצדדים בדיון מיום 7.9.2025 וכמצוות הוראת סעיף 182 בחוק סדר
- 6 הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מודיע בזאת, כי לאחר שבחנתי את הראיות
- 7 שהוצגו והתרשמתי מהעדויות, וכן לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, מורה על
- 8 זיכוי הנאשמים, מחמת הספק, מהעבירה המיוחסת להם. להלן נימוקי הכרעת הדין.
- 9
- 10 האישום והתשובות לו
- 11
- 12 (3) לפי עובדות כתב האישום, סמוך לחודש 01/2018, קשרו קשר הנאשמים 1 ו-2 (להלן
- 13 בהתאמה: "עבד" ו-"עומר"), שמטרתו להונות אנשים המעוניינים ברכישת עגלים לבשר.
- 14 במסגרת קשר זה, דאגו הנאשמים לפרסם מודעה בפייסבוק בשפה הערבית, המציעה
- 15 למכירה עגלים מקיבוץ בישראל (להלן: "המודעה"). הנאשמים גיבשו תוכנית מרמה
- 16 (עוקץ), שבמסגרתה איתרו אדם אשר יענה למודעה, יציגו לו עגלים משובחים המיועדים
- 17 כביכול למכירה באחת הרפתות בישראל, ולאחר שיקבלו ממנו את הכסף, ייעלמו בלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 למכור לו דבר (להלן: "התוכנית העבריינית"). סמוך ליום 22.1.2018 (להלן: "יום
2 האירוע"), התקשר מר אדהם חסן (להלן: "אדהם"), המתגורר באזור שכם, לעבד, מסר
3 לו כי ראה את המודעה וכי הוא מעוניין לרכוש עגלים. השניים סיכמו על עסקה לרכישת
4 6 עגלים תמורת סך 27,000 ₪ (להלן: "העסקה"). עוד סוכם ביניהם, כי אדהם ישלח את
5 הכסף עם נציג מטעמו בעל אישור כניסה לישראל, שיבדוק תחילה את איכות העגלים,
6 ואותו נציג, ידאג עבד לאסוף ממעבר קלקיליה ביום 22.1.2018 בבוקר (להלן: "יום
7 האירוע").
- 8
- 9 בהתאם למוסכם, ביום האירוע, המתין נציגו של אדהם, מר מוחמד אבו רידה, יליד שנת (4
10 1953 (להלן: "מוחמד"), במועד ובשעה שנקבעו. בכיסו היה סך 27,000 ₪, אותו קיבל
11 מאדהם – סך 20,000 ₪ במזומן ושיקים בסך 7,000 ₪. הנאשמים אספו את מוחמד
12 ממעבר קלקיליה ברכב מסוג פולקסווגן ג'טה בעל מספר רישוי 28-725-64 (להלן:
13 "הרכב"). עומר נהג ברכב ולצידו ישב עבד. בעת המפגש עם מוחמד, ירד עבד מהרכב,
14 חיבק את מוחמד והציג את עצמו, בכזב, בשם "אבו אפרם". עבד כיבד את מוחמד מפאת
15 גילו לשבת במושב הקדמי ליד הנהג, והוא התיישב במושב האחורי של הרכב. בהתאם
16 לתוכנית העבריינית, הסיעו הנאשמים את מוחמד ליישוב חקלאי, שזהותו אינה ידועה
17 למאשימה, המרוחק כ-15 דקות נסיעה מצומת לטרון, כדי לבדוק את טיב העגלים.
18 הנאשמים נסעו עד הרפת שנמצאת באותו יישוב. שם, ירדו מוחמד ועומר מהרכב. עומר
19 הציג את העגלים שהיו במקום כעגלים המיועדים, כביכול, למכירה. עבד המתין באותה
20 העת ברכב. מוחמד התרשם מאוד לטובה מאיכות העגלים, ולאחר שהתייעץ עם אדהם,
21 אמר לנאשמים שהוא מעוניין להגדיל את העסקה ולקנות עוד 4 עגלים – ובסך-הכל 10
22 עגלים תמורת סך 45,000 ₪.
- 23
- 24 כשהם יושבים ברכב, סיכמו מוחמד ועבד את פרטי העסקה המורחבת. עבד הכין על פתק (5
25 "מסמך מכר" של 10 עגלים. סוכם, כי מוחמד ימסור באותו יום את הסכום שהביא אתו
26 27,000 ₪, ומוחמד התחייב בחתימתו לדאוג, כי אדהם יעביר בהמשך, את יתרת התשלום
27 בסך 18,000 ₪. לאחר מכן, ובהתאם לתוכנית העבריינית, עשה עצמו עבד מתקשר
28 כביכול לבעל המשק ואמר לו להכין 10 עגלים למשלוח במשאית שתגיע אל הרפת. עוד
29 בהתאם לתוכנית העבריינית, הציג עומר למוחמד, בכזב, כי ילכו לאכול ולהתפלל עד
30 שתתארגן המשאית אשר צפויה להוביל את העגלים. מוחמד הסכים והשלושה נסעו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44592-01-21 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 לכיוון המסעדה הנמצאת סמוך לתחנת הדלק בצומת לטרון (להלן: "התחנה" ו-
 2 "המסעדה"). במהלך הנסיעה ביקש עבד ממוחמד את הכסף, וזה העביר לו סך 27,000
 3 שח. בהגיעם למסעדה סמוך לשעה 14:00, ירדו הנאשמים ומוחמד מהרכב וניגשו לכיוון
 4 המסעדה. מוחמד אמר לעומר, כי הוא נכנס לשירותים על-מנת להתכונן לתפילה, ועומר
 5 אמר לו, בכזב, כי ביני לביני יזמין אוכל עבור שלושתם. מיד לאחר שנכנס מוחמד לתא
 6 השירותים, מיהרו הנאשמים להימלט מהמקום באמצעות הרכב עם הכסף שלקחו בכזב
 7 ממוחמד. כשיצא מוחמד מהשירותים, הוא גילה להפתעתו, כי הנאשמים ברחו מהמקום
 8 עם כספו, וכי הוא נפל קורבן להונאה מתוחכמת. הוא הזעיק את המשטרה. אדהם התקשר
 9 לעבד לברר מה קרה עם העגלים, אך זה דחה אותו בתירוצים שונים ואף ביקש שלא יבטל
 10 את השיקים, עד שניתק עמו קשר.
- 11
- 12 (6) במעשיהם המתוארים לעיל, כך לפי כתב האישום, קיבלו שני הנאשמים דבר במרמה
 13 בנסיבות מחמירות שנובעות מהתחכום והתעוזה במעשיהם והיקף הסכום שנטלו
 14 במרמה.
- 15
- 16 (7) הנאשמים, כל אחד בנפרד, השיבו על האישום בכתובים. שניהם כופרים במיוחס להם.
 17 עבד מכחיש, כי פרסם מודעה כלשהי למכירת עגלים, מכחיש היכרות עם אדהם, וכן
 18 מכחיש כל תוכנית עבריינית. ביום האירוע, הוא נסע עם עומר ברכב, ובהתקרבתם למעבר
 19 קלקיליה הם פגשו אדם שסימן לטרמפ. מדובר במוחמד. לא הייתה היכרות מוקדמת
 20 ביניהם. מפאת גילו, עבד ישב מאחור ואילו מוחמד ישב ליד הנהג. הוא ביקש להסיעו
 21 ללטרון, וכך נעשה. עבד מכחיש, כי ביצע עסקה כלשהי עם מוחמד או אדהם, כי קיבל
 22 כסף ממוחמד או שמא ברח מלטרון.
- 23
- 24 (8) עומר, שאף הוא מכחיש קיומה של תוכנית עבריינית כלשהי או קשירת קשר אליה, מאשר
 25 בתשובתו שהוא מכיר את עבד, ובמסגרת זו, הוא מסיע אותו לעתים למקומות שונים
 26 בארץ, בתשלום. ביום 22.1.2018 עבד ביקש ממנו להסיעו לירושלים. סמוך למעבר
 27 קלקיליה, הוא "התבקש על ידי הנאשם 1 לעצור לאדם אשר עמד בצד הדרך". עומר
 28 מכחיש כל היכרות מוקדמת עם מוחמד ומכחיש כי הציג עגלים לפניו. הוא היה נהג בלבד
 29 ו-"אין לו כל קשר ליחסים בין הנאשם 1 לאותו אדם". עומר מאשר בתשובתו, כי בשלב
 30 מסוים ביום האירוע, מוחמד ביקש להתפלל, ולכן הסיע אותו למסעדה בלטרון על-מנת

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 שיוכל להשתמש בחדר השירותים שם, אך בהמשך, מסר לו עבד כי צפוי להגיע "מישהו
2 אחר" אשר יאסוף את מוחמד, ולכן עומר מכחיש בריחה, וממילא הוא מכחיש קבלת כסף
3 ממוחמד.
- 4
- 5 ראיות הצדדים ועיקרי העדויות
- 6
- 7 (9 מטעם המאשימה העידו אדהם, מוחמד וגם השוטרים מאי תבורי, יהודה טובול, חיים
8 אוחיון ו-ולדיסלב מילר. בנוסף, הוגשו מטעמה מוצגים רבים, חלקם בהסכמה, וביניהם
9 הודעות הנאשמים במשטרה, עימות בין עבד לבין מוחמד וגם תוצרי מחקרי תקשורת
10 ותיעודים ממצלמות האבטחה בתחנה ובמסעדה, מיום האירוע. לעיקרי המוצגים אתייחס
11 בגוף הנימוקים.
- 12
- 13 (10 מטעם ההגנה העידו שני הנאשמים.
- 14
- 15 (11 עדות השוטור תבורי: בזמנים הרלבנטיים לחקירה הוא שימש כחוקר פשעים, וכן היה
16 רפרנט למחקרי תקשורת. העד ניתח את מחקרי התקשורת שהופקו ביחס למספרים
17 המיוחסים לתוכנית העבריינית, ולדידו, שני המספרים שמסתיימים ב-5450 ו-6684, הם
18 "שני מנויים שישבו על אותו טלפון" (ש' 14-15, ע' 150), אך הראייה המוכיחה זאת היא
19 חסויה.
- 20
- 21 (12 עדות השוטור טובול: העד שימש כחוקר בזמנים הרלבנטיים לחקירה, ובמסגרת זו, בין
22 היתר, הוא צילם את המודעה מושא התוכנית העבריינית, רשם מספר מזכרי צפייה, וגם
23 גבה את הודעת מוחמד במשטרה, ואת הודעתו השנייה של עבד, מיום 12.9.2018 (מוצג
24 מא/4). הוא גם ערך את העימות ביניהם.
- 25
- 26 (13 עדות השוטור אוחיון: העד שימש כחוקר בזמנים הרלבנטיים לחקירה, והוא מי שגבה את
27 הודעת עומר במשטרה, מיום 11.6.2018 (מוצג מא/8). לפי עדותו, לאחר שוודא כי
28 הנאשם מסוגל לקיים את החקירה בשפה העברית, היא התנהלה באופן זה ולכן לא תועדה
29 חזותית או בקול, אחרת – העד היה "אוטומטית עוצר ומתענד את החקירה בקול או

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 בווידיאו" (ש' 9-10, ע' 204). עוד ציין העד בעדותו, כי רשם מזכרים בנוגע לשיחות
 2 שהיו לו עם מוחמד (מוצגים מא/9-10).
 3
- 4 עדות השוטר מילר: גם עד זה שימש כחוקר בזמנים הרלבנטיים לחקירה. הוא גבה את (14)
 5 הודעתו הראשונה של עבד במשטרה, מיום 8.9.2018 (מוצג מא/11). לפי העד, החקירה
 6 הייתה מוקלטת, ואולם אין הקלטה כיום, דבר שכלל הנראה נובע מ-"בלאי טכני
 7 במכשיר" ההקלטה (ש' 3-5, ע' 221).
 8
- 9 עדותו של מוחמד: העד בשנות ה-60 לחייו. גימלאי ושכן של אדהם. הוא תיאר, כי (15)
 10 כיומיים עובר ליום האירוע, מסר לו אדהם, בעל אטליו, כי לפי מודעה בפייסבוק, יש
 11 עגלים למכירה בישראל והוא מתעניין בהם. מאחר ולאדהם אין אישור כניסה לישראל,
 12 ואילו למוחמד יש אישור כזה, סוכם ביניהם שמוחמד ייכנס לישראל, ייפגש עם המוכרים,
 13 ירכוש עגלים כאלה, הכל תמורת סך 500 ש"ח, וכך היה. ביום 22.1.2018 נסעו אדהם
 14 ומוחמד מאזור שכם למעבר קלקיליה. אדהם צייד את מוחמד בסך 27,000 ש"ח עבור 6
 15 עגלים (4,500 ש"ח פר עגל). מוחמד עבר לצד הישראלי במעבר, ושם עבד (אשר היה מכונה
 16 כאמור "אבו אפרם") קיבל את פניו בחיבוק. לא הייתה כל היכרות מוקדמת בין מוחמד
 17 לבין הנאשמים. הנאשמים ומוחמד נסעו לרפת באחד היישובים ליד לטרון, כאשר במהלך
 18 הנסיעה, עומר היה הנהג, מוחמד ישב לידו ואילו עבד ישב מאחור. בהגיעם לרפת, ירד
 19 עומר והראה לו את העגלים. מוחמד התרשם מאיכותם, ולכן הוחלט בהסכמת אדהם,
 20 לרכוש עוד 4 עגלים. הנאשמים הודיעו למוחמד, כי תגיע משאית כדי להעמיס את
 21 העגלים, אך בינתיים ייסעו לתחנה בלטרון על-מנת לאפשר למוחמד להתפלל וגם לאכול
 22 יחד. תוך כדי הנסיעה, הנאשמים החתימו את מוחמד על מסמך בגין רכישת 10 עגלים
 23 ובתורו, מסר להם את סכום הכסף שהחזיק בו. בתחנה ובמסעדה, לאחר שיצא מחדר
 24 השירותים, מצא מוחמד להפתעתו כי הנאשמים ברחו מהמקום ללא כל הודעה. הוא
 25 הודיע למשטרה. בהמשך, התקשרו הנאשמים לאדהם והודיעו לו שהמשאית התהפכה.
 26
- 27 עדותו של אדהם: העד בחור צעיר, נראה בשנות ה-30 לחייו. הוא העיד, כי בעקבות (16)
 28 פרסום המודעה בפייסבוק, יצר קשר ערב יום האירוע, לפי מספר הטלפון שבמודעה
 29 ושוחח עם אדם בשם "אבו אפרם". נמסר לו כי עלות כל עגל היא 4,500 ש"ח. עוד באותו
 30 ערב, פגש אדהם את מוחמד, ומאחר והאחרון החזיק באישור כניסה לישראל, סוכם כי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44592-01-21 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 ייכנס לישראל ויבצע את העסקה תמורת סך 500 ₪ לטובתו. העד העיד, כי מסר למוחמד
 2 סך 27,000 ₪ המורכבים מסך 22,000 ₪ מזומנים וסך 5,000 ₪ בשיקים, לרכישת 8
 3 עגלים. ביום האירוע, שניהם נסעו למעבר קלקיליה, ומשם נסע מוחמד עם הנאשמים
 4 לכיוון הרפת. שם, הוא קיבל דיווח כי ירכוש 10 עגלים אך ממתניים למשאית שתוביל
 5 אותם למעבר. מוחמד דיווח לו, כי לבינתיים ובהמתנה למשאית, הם נוסעים למסעדה.
 6 בהמשך אותו יום, התקשר "אבו אפרם" לאדהם ודיווח לו שהמשאית התהפכה והעגלים
 7 ברחו. בשלב מאוחר יותר, שוחח אדהם עם גורם שלישי בשם "חסן" שהיה מצוי בקשר
 8 עם "אבו אפרם", ואז הבין כי נפל קורבן לעוקץ. אף שהוציא מכיסו סך 27,000 ₪, לא
 9 קיבל עגלים ולא קיבל את כספו בחזרה. הוא ביטל את השיקים. העד העיד, כי במהלך כל
 10 הקשר עם "אבו אפרם", האחרון הקפיד לשנות את מספרי הטלפון שלו לעתים קרובות.
 11
- 12 עדותו של עבד: העד בשנות ה-50 לחייו. לדבריו, הוא ועומר חברים מזה תקופה, ובתוך (17
 13 כך, האחרון היה מסייע אותו למקומות שונים בארץ תמורת 200-300 ₪. ביום האירוע,
 14 עבד ביקר את עומר בעיר מגוריו בטירה. לאחר זמן, הוא ביקש כי יסיע אותו לביתו
 15 בירושלים. תוך כדי נסיעתם ברכב, ליד מעבר קלקיליה, פגשו ב"זקן ברחוב" (הכוונה
 16 למוחמד) שעשה "סימנים בידיים" כמי שדורש טרמפ. בשל גילו, עצרו הנאשמים את
 17 הרכב ואספו את מוחמד, שלא הייתה ביניהם כל היכרות מוקדמת. הם הסיעו אותו למקום
 18 חפצו – לטרון. הנאשם הכחיש בעדותו קיומה של כל היכרות עם אדהם או עם מוחמד,
 19 הכחיש כל זיקה לעסקה של מכר עגלים, וכן הכחיש כל מעשה הונאה או איומים מצדו.
 20 כאן המקום לציין, כי בשל מצב רפואי של העד, לא אחת, נדחו דיוני הוכחות.
 21
- 22 עדותו של עומר: העד בתחילת שנות ה-50 לחייו. העד אישר כי הוא ועבד חברים, (18
 23 ובמסגרת זו הוא היה נוהג להסיע אותו למקומות שונים מאחר והאחרון לא החזיק רישיון
 24 נהיגה בתוקף, וזאת תמורת 300-400 ₪. ביום האירוע, עבד התארח אצלו בטירה, ובשלב
 25 מסוים ביקש ממנו להסיעו לביתו בירושלים. בדרכם, לידי מעבר קלקיליה, הם פגשו אדם
 26 זקן (מוחמד) בצד הדרך, אשר "סימן ביד כאילו טרמפ". כי אז, עבד ביקש ממנו לעצור
 27 את הרכב. מוחמד שאל לאן הם נוסעים ואם יכולים להסיעו לטרון. מאחר וזה היה
 28 בדרכם, הם נענו לבקשתו. העד אישר, כי לבקשת מוחמד הוא סייע לו להיכנס למסעדה
 29 בתחנה, ומשם הוא ועבד המשיכו נסיעה ליעדם. הנאשם מכחיש כל מעשה הונאה או
 30 מרמה. בהתייחסו לאמרות שמסר בחקירתו במשטרה (מוצג מא/8), שבהן הוא קשר את

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

1 עצמו לעסקה סביב מכר עגלים, העיד הנאשם כי חלק מהפרטים הרשומים בהודעתו, לא
2 נאמרו מפיו וכנראה הושחלו לשם על-ידי גובה ההודעה.

3

4

תמצית סיכומי הצדדים

5

6 (19) המאשימה טוענת בסיכומיה, בין השאר ובעיקר, כי עובדות כתב האישום הוכחו מעבר
7 לכל ספק סביר. בהתאם לראיות שהוכחו, הנאשמים הם מי שכרתו את העסקה למכר
8 העגלים למתלוננים, והוציאו לפועל את תרגיל העוקץ כפי שמתואר באישום, שמטרתו
9 מרמה כספית בשווי נכבד. עדויות המתלוננים הן תואמות, משתלבות זו בזו וגם בראיות
10 חיצוניות. העדויות שלהם היו מהימנות, עקביות ויש לתת להן משקל מלא. המתלוננים
11 הם אנשים מבוגרים, נטולי אינטרסים להעליל על מי מהנאשמים בשל העדר היכרות
12 מוקדמת ביניהם, והם זכרו את פרטי האירוע חלף חלוף השנים. בכל מקרה, עדויות
13 המתלוננים, שדי בהן לבסס הרשעה, נתמכות בראיות חיצוניות, וגם יש להן סיוע בשקרים
14 העולים מעדויותיהם של הנאשמים.

15

16 (20) עבד טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי יש לזכות אותו מכל אשמה. לדידו, העדויות
17 שנשמעו והמוצגים שהוגשו, אין בהם כדי לבסס הרשעה כנגדו ואינן עומדות במבחן דיות
18 הראיות, ולכן קיים ספק מעבר לסביר לכך שהוא ביצע את המיוחס לו באישום. עדויות
19 המתלוננים מחלישות אחת את השנייה ולא ניתן לבסס עליהן הרשעה. המאשימה לא
20 הביאה עד מומחה כדי לפענח את תוצרי מחקרי התקשורת שהופקו, והעד שהתייצב
21 (השוטר תבורי) העיד, כי אינו מומחה אלא רפרנט בלבד. בנוסף. המאשימה לא הוכיחה
22 שמספרי הטלפון הקשורים לתוכנית העבריינית, "ישבו על" אותו מכשיר. עבד גורס, כי
23 עדותו במשפט הייתה קוהרנטית, כי לא נחקר מעולם על ביצוע עבירת קבלת דבר במרמה
24 בנסיבות מחמירות, אלא הוזהר אך ובלבד בביצוע עבירה של קבלת דבר במרמה.

25

26 (21) עומר טוען בין השאר ובעיקר, כי המאשימה לא הציגה כל ראיה ישירה הקושרת אותו
27 למעשים מושא האישום. מעדותו של מוחמד עולה, כי אינו מייחס לעומר שותפות
28 במעשה המרמה שבוצע כלפיו, ועדותו ביחס למעורבותו בהצגת העגלים היא בלתי
29 סבירה ולא הוכחה. ביחס לעדות של מוחמד, גורס עומר כי עדותו הייתה מניפולטיבית
30 ורוויית סתירות. טענות המאשימה הן כלליות בלבד וראיותיה אף לא מגיעות לראיות

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

1 נסיבתיות, כך שיש לזכותו מהמיוחס לו, זאת משלא הוכח כי הנאשמים הם אלה שרימו
2 את המתלוננים. בכל מקרה, כך לפי עומר, גם אם ייקבע, כי בוצע מעשה מרמה כלשהו
3 כלפי המתלוננים, המאשימה לא הוכיחה שהוא (עומר) נטל חלק בתכנון או בביצוע
4 מעשה זה.

5

6

דיון והכרעה

7

8 לאחר ששמעתי את עדויות העדים והתרשמתי מעדויותיהם, לאחר שבחנתי את חומר (22
9 הראיות שהוצג לפניי (לרבות מחקרי התקשורת והסרטונים), וכן לאחר שנתתי את דעתי
10 לטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה כאמור, יש לזכות את הנאשמים מחמת
11 הספק. לצד זאת ייאמר כבר כאן, כי המקרה דנן, מחדד את עוצמת האבחנה בנטלי
12 ההוכחה הקיימים במשפט האזרחי מזה ובמשפט הפלילי מזה. לא אכחד, מצבור הראיות
13 שהונח לפניי, לו דובר בהליך אזרחי, בהסתברות גבוהה הוא היה מוביל למסקנה לפיה,
14 גרסת המתלוננים (והמאשימה) מסתברת ועדיפה על זו של הנאשמים, ולכן כף המאזניים
15 בסוף ההליך סביר שהייתה נוטה לטובתם. ברם, עסקינן בהליך פלילי. כך, על המאשימה
16 להוכיח את אשמתו של כל אחד מן הנאשמים, מעל לכל ספק סביר – ולא פחות מכך.

17

18 מן הכלל אל הפרט. למעשה, האירוע מושא האישום, שבא לידי ביטוי במימוש התוכנית (23
19 העבריינית, מבוסס בעיקרו על גרסת מוחמד. הוא מהווה ציר מרכזי בהתרחשויות ביום
20 האירוע, כאשר לחלקים שונים בגרסתו, קיימים חיזוקים בראיות נוספות, כמו למשל:
21 להתרחשויות שקדמו ליום האירוע, ראו את המודעה ואת גרסת אדהם; ביחס לחלקים
22 מההתרחשויות ביום 22.1.2018 עצמו, ראו גרסאות הנאשמים ותוצרי מחקרי התקשורת;
23 ביחס להתנהגות מוחמד והנאשמים בתחנה ובמסעדה, ראו תיעודים ממצלמות האבטחה,
24 ועוד. במילים אחרות, גם בהנחה שייקבע כי גובשה על-ידי מאן דהוא תוכנית עבריינית,
25 שבאה לידי ביטוי בפרסום המודעה וניהול הקשר עם אדהם ומוחמד עובר ליום האירוע,
26 עדות מוחמד ביחס להתרחשויות לכל מה שהתחולל במהלך יום האירוע, היא מהווה
27 נדבך מרכזי, שלא לומר המרכזי ביותר לשם קביעת ממצאים עובדתיים המבססים את
28 המסקנה בדבר מימוש התוכנית העבריינית על-ידי שני הנאשמים.

29

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 כאן המקום לציין, כי גרסת אדהם במשפט, שהוא הקורבן המרכזי לעוקץ, זאת לעומת (24)
- 2 גרסאות הנאשמים ואף לעומת גרסת מוחמד, כמכלול, גרסתו הייתה מהימנה יותר.
- 3 ואולם, לא היה בה די כדי לבסס את אשמת הנאשמים הספציפיים שלפניי בגיבוש
- 4 התוכנית העבריינית או ביישומה, ובפרט – אשמה בביצוע קבלת דבר במרמה בנסיבות
- 5 מחמירות. במה הדברים אמורים?
- 6
- 7 עדות מוחמד, שהוא היה כאמור ציר מרכזי בהתרחשויות, חלקים ממנה אמנם היו (25)
- 8 מחוזקים בראיות נוספות, אך היו בה גם "חורים" רבים לא מוסברים, בנושאים מרכזיים
- 9 וגם פריפריאליים. אולי חורים אלה, כל אחד מהם לחוד לא היה בו כדי לבסס ספקות, אך
- 10 לטעמי, הצָבֵר שלהם הותיר את הספק. אנמק.
- 11
- 12 ראשית, מוחמד העיד, כי עובר למפגש ביום האירוע 22.1.2018, הוא עצמו שוחח עם (26)
- 13 "אבו אפרם", כיומיים לפני כן (ש' 15-16, ע' 34; ש' 17-20, ע' 47). ברם, לפי עדות
- 14 אדהם, כל הקשר עם "אבו אפרם", נוצר לראשונה ערב לפני המפגש ביום האירוע (ש'
- 15 12-10, ע' 113; ע' 120; ש' 13-20, ע' 123). יצוין עוד, כי הזיקה שיצר מוחמד בין בן-
- 16 שיחו "אבו אפרם" לבין עבד, הייתה מתוך היסק שלו ביחס לאופן שבו האחרון קיבל את
- 17 פניו בחיבוק עם המפגש שלהם ליד מעבר קלקיליה (ע' 44). לא הונחה תשתית נוספת
- 18 שתומכת בהיסק זה של העד.
- 19
- 20 זו אף זו באותו הקשר. מוחמד העיד לפניי, כי ראה את המודעה בפייסבוק, רק לאחר (27)
- 21 שאדהם סיכם עם הנאשמים את פרטי העסקה הנרקמת (ש' 21-24, ע' 34; ש' 1-2, ע'
- 22 35). ברם, מעדות אדהם עולה תמונה הפוכה; לפיו, לאחר שראה את המודעה, עלו בלבו
- 23 הרהורים וחששות ביחס לביצוע העסקה, אך מוחמד עודד אותו לבצע אותה, ומכאן, כך
- 24 ניתן היה להבין מעדות העד, אז הוא הסכים לבצע אותה (ע' 131-134). כאמור,
- 25 מהתרשמותי מהעדויות, עדות אדהם עדיפה בעיניי מעדות מוחמד.
- 26
- 27 שנית, מוחמד הכחיש בעדותו קשר לתעשיית הבשר או לגידול עגלים (ש' 12-15, ע' 35), (28)
- 28 אך אישר כי היה מסייע מידי פעם לאדהם בעבודתו באטליו, בגדר "תעשה לי טובה" –
- 29 כלשונו (ש' 16-17, ע' 35). ברם, בהמשך עדותו של העד, התברר כי לא דובר בעזרה
- 30 בהתנדבות, אלא הוא היה מקבל תמורה מסוימת מאדהם, "מאה שקל חמישים שקל, לפי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- ה- (ש' 9, ע' 78). זאת ועוד. מעדות אדהם עולה גם, כי בניגוד לרושם העולה מעדות מוחמד בדבר העדר זיקה לתעשיית הבשר, הוא היה בעל ניסיון מקצועי בתחום זה, הוא "הבין" בעגלים "תשעים אחוז" (ש' 24, ע' 135), ולדברי העד (אדהם), מוחמד אף גידל עגלים וכבשים: "היה מגדל עגלים וכבשים, והיה שכן שלי, ליד האטליז והיה יושב. היה מגדל והיה רואה את העגלים והיה מבין בעגלים...". (ש' 13-15, ע' 143). הוא היה בעברו גם "סוחר" עזים ועגלים (ש' 5-11, ע' 144).
- 7
- 8 שלישית, לפי עדות אדהם במשפט, הוא מסר למוחמד סך 27,000 ₪ כאשר זה כולל סך (29) 22,000 ₪ במזומן ועוד סך 5,000 ₪ בשיקים (ש' 19-20, ע' 113; ש' 5, ע' 125). אדהם גם פירט את חלוקת סכומי השיקים: "חמשת אלפים שקל, בארבעה שקים. אלפיים, אלף חמש מאות שקל, שמונה מאות ואז שבע מאות שקל" (ש' 11-12, ע' 125). יצוין כאן, כי גרסה זו אינה זהה לגרסתו במשטרה, כפי שעולה משאלת הסניגור עו"ד מוסטפא למוחמד בחקירתו הנגדית ולפיה, אדהם מסר במשטרה חלוקה באופן הבא: 20,000 ₪ מזומנים ו-7,000 ₪ ב-5 שיקים (ש' 3-7, ע' 94). בכל מקרה, מוחמד העיד במשפט, תחילה, כי הסכום אמנם 27,000 ₪, אך הוא היה מורכב כאמור מסך 20,000 ₪ מזומנים ומסך 7,000 ₪ בשיקים (ש' 13, ע' 26). עדות זו עולה בקנה אחד עם רישום שוטר הסיור שהגיע לאזור התחנה לפי קריאת מוחמד ביום האירוע (מוצג מא/2).
- 18
- 19 ברם, מלבד הקושי שנובע מהעדר ההלימה בעדויות שני עדי המאשימה בחלוקת הסכום של תמורת הרכישה לכאורה, קושי שניתן להסביר אותו אולי גם בשל קשיי זיכרון של העדים נוכח חלוף התקופה, אך בהמשך עדותו של מוחמד, הוא תיאר לראשונה כי סך המזומנים כלל סך 1,000 ד"ר ירדני (ש' 9-10, ע' 93; ש' 1-2, ע' 95). אין למרכיב זה בעדות, תיעוד בחומר הראיות, וגם לא בגרסתו הראשונה של מוחמד כפי שנרשמה על-ידי שוטר הסיור (מוצג מא/2 לעיל).
- 25
- 26 רביעית, מוחמד העיד, כי הוא סבור שבזמן שהותם ברפת, עבד שלח תמונות של העגלים (30) לאדהם, כאשר עומר הוא מי שצילם אותן (ש' 20-21, ע' 50). ברם, לא הוצגו בחומר הראיות תמונות כלשהן. בנוסף, לפי מוחמד (וגם לפי אדהם), הוא מסר שיקים לנאשמים. אדהם העיד, כי "הם לא נפרעו, הם בוטלו" (ש' 19, ע' 125). גם כאן, לא הוצגו אסמכתאות בעניין (צילומי שיקים, הוראות ביטול וכו'). בית המשפט ער לחלוף הזמנים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 מאז ועד מועד שמיעת עדויות העדים, ואולם החקירה התנהלה פחות משנה לאחר
 2 האירוע, והגוף החוקר כבר הצליח להשיג את המודעה מאותן התקופות הרלבנטיות, כך
 3 שלא ברור מדוע לא הושגו התמונות או תימוכין לעניין השיקים שבוטלו, ולו על-מנת
 4 להתחקות אחר הגרסה לפיה הועברו שיקים מיד ליד, ואף לגרסת המאשימה, בשלב
 5 מאוחר יותר ביקש עבד מאדהם שלא לבטל אותם.
 6
- 7 כאמור, ייתכן וכל אחד מהקשיים לעיל בגרסת מוחמד לא היה מבסס ספק. ואולם, הצבר (31)
 8 שלהם מקשה במלאכת קביעת הממצאים העובדתיים לעניין ההתרחשויות באינטראקציה
 9 הישירה בין מוחמד לבין שני הנאשמים ביום האירוע, בעיקר – כל מה שהתחולל ביניהם
 10 ברכב, בנסיעה לרפת לכאורה, ובהמשך לעניין העברת הכספים לכאורה מיד ליד.
- 11 נוסף לקשיים לעיל, באופן לא ברור, כתב האישום אינו מזכיר בכלל את שני מספרי (32)
 12 הטלפון המיוחסים לעבד, במסגרת ביצוע התוכנית העבריינית (מספרי טלפון שמסתיימים
 13 במספרים 5450 ו-6684), כאשר גם לשיטת המאשימה, הם המספרים שהיוו דרך להפלת
 14 קורבנות בעוקץ. עוד לשיטת המאשימה, שני המספרים הם למעשה שני כרטיסי סים ש-
 15 "ישבו על" אותו מכשיר טלפון שהיה בחזקת מי מהנאשמים. בהקשר אחרון זה,
 16 המאשימה הותירה כחסויה ראייה אשר, כפי שהיה ניתן להבין מטיעוני הצדדים בדיונים
 17 ובסיכומיהם, היא רלבנטית להוכחת נתון עובדתי זה (ראו עדות השוטר תבורי: ע' 170-
 18 165). מעיון בהודעות הנאשמים במשטרה (מוצגים ת8, ת11 ו-ת4) המספר המופיע
 19 במודעה מושא התוכנית העבריינית (מוצג מא1), שמסתיים ב-5450, לא הוטח בפני מי
 20 מהנאשמים. רק המספר הנוסף הוטח לפנייהם. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם,
 21 לא ברור אם נתבקשו או נעשו איכונים על מספריהם "האמיתיים" של הנאשמים כפי
 22 שמסרו בחקירותיהם.
 23
- 24 זאת ועוד. המודעה מושא התוכנית (מוצג מא1) מזכירה שני שמות: שם הנחזה כשם של (33)
 25 אישה ("אימאן מחג'ום"), וגם שם של איש הקשר למעוניינים לרכישת עגלים ("אבו
 26 ג'אל חמדאן אלטקטוק"). גם כאן, לא מצאתי כי מה משמות אלה הוטח לפני הנאשמים
 27 בחקירותיהם, ולא פחות חשוב מכך – לא מצאתי בחומר הראיות התייחסות של מי מעדי
 28 המאשימה לשמות האלה, האם הם פיקטיביים או שמא אמיתיים. כך למשל: כיצד אדהם
 29 או מוחמד, לא תהו בזמן אמת כי אין זהות בין השם המפורסם במודעה לבין איש הקשר
 30

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-01-44592 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

- 1 בפועל "אבו אפרם". כך או כך, חומר הראיות מטעם המאשימה, אינו מסביר – למצער
 2 ברמת השמות – כיצד "התגלגל" האירוע לקשר עם "אבו אפרם" כאמור. כאשר נשאל
 3 מוחמד אם בירר מי הוא "אבו ג'לאל" המופיע במודעה, השיב בשלילה (ש' 2-3, ע' 40).
 4
 5 לבסוף, לעניין ראיות המאשימה, מסתבר כי לא נערך עימות בין מוחמד לבין עומר, ולא
 6 רק. לא נערך עימות בין עומר לבין עבד, במיוחד לאור דברי עומר, שכבר בדבריו
 7 במשטרה, הוא קשר את עבד לעסקת מכר עגלים (ש' 91-93 במוצג מא/8). אף שאינני
 8 סבור כי מדובר במחדלי חקירה בנסיבות העניין, אך כל האמור מתווסף לספקות הנוגעים
 9 ביחס לקשיים הראייתיים דלעיל, ומכאן כאמור מתקיים הספק.
- 10
 11 לעניין עדויות הנאשמים, כעיקרון – הן לא הותירו רושם מהימן, בלשון המעטה. הכחשת
 12 עבד במשפט, בכל הנוגע להעדר היכרות מוקדמת עם מוחמד, הייתה גורפת ולא
 13 משכנעת, וכך גם ביחס למטרת הנסיעה לאזור לטרון (האם הדבר נעשה לבקשת מוחמד,
 14 או שמא הם אספו אותו בדרכם לרפת מסוימת כדי שיתרשם מעגלים). כך גם לא
 15 התרשמתי מכפירת עבד ביחס למספרי הטלפון שהוטחו לפניו, אותם מספרים שמסר
 16 עומר במשטרה ומיוחסים לו (לעבד). גם עדות עומר, שבה ניסה ליצור רושם לפיו בעדותו
 17 במשטרה הושחלו דברים על-ידי החוקר שלו, לא הייתה משכנעת. עומר מסר בחקירתו
 18 במשטרה, כי הוא ועבד אספו את מוחמד סמוך למעבר קלקיליה משום שמוחמד "רצה
 19 לקנות סחורות, עגלים, משהו כזה" (ש' 91-92 במוצג מא/8). למעשה, עומר קשר את
 20 עבד לעסקה מסתמנת, אך תוך צמצום חלקו. ברם, בעדותו במשפט הכחיש זאת ואף טען,
 21 כי בחקירתו נכתבו דברים שלא מפיו, כשהוא תולה זאת גם בנושא קשייו בשפה העברית.
 22 כאמור, תזה זו של הנאשם לא הייתה משכנעת. לאורך כל הדיונים שבהם הוא נכח
 23 במשפט, לא התרשמתי כי עומר נזקק לתרגום לשפה הערבית וגם לא בעדותו לפניי.
- 24
 25 זאת ועוד. מחקרי התקשורת מצביעים על מיקומים שהולמים במידה רבה את תיאורי
 26 המתלוננים, ולעניין ההתרחשויות בתחנה ובתוך המסעדה, מצפייה בסרטונים עולה, כי
 27 בהגיעם של מוחמד עם הנאשמים למתחם התחנה, שלושתם ירדו מהרכב. שלושתם נצפו
 28 מגיעים לפתח המסעדה, עבד נצפה מסתובב וחוזר על עקבותיו ואילו עומר ומוחמד נכנסו
 29 למסעדה, כאשר עומר מוביל. שניהם נצפו נכנסים לאזור תאי השירותים. זמן קצר לאחר
 30 מכן, נצפה עומר יוצא מהמסעדה, ומחוצה לה הוא נצפה בריצה קלה לכיוון הרכב. כשתי
 31 דקות לאחר זאת עומר מהמסעדה, נצפה מוחמד הולך לכיוון חניית הרכב (שכבר עזב את

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44592-01-21 מדינת ישראל נ' שורטי ואח'

1 המקום), ובהמשך הוא נצפה שב למסעדה. מהתרשמותי מהתייעוד ומהתנהגות מוחמד
 2 לאחר צאתו מהחנות, ניתן להבחין בהפתעה שאחזה בו משלא מצא את הנאשמים או את
 3 הרכב, ובתייעוד הברור מאזור המסעדה, הוא נצפה מחפש "מישהו". התנהגות מוחמד
 4 המתועדת בסרטונים, מפריכה את הגרסה שעלתה ולפיה, אדם אחר זולת הנאשמים, היה
 5 צפוי לאסוף אותו ממתחם התחנה. ברם, ואף שזאת לטעמי בהסתברות נמוכה, אך הפתעה
 6 זו יכולה להיות מוסברת גם מעצם עזיבת הנאשמים את התחנה בניגוד לצפייתו, בשים
 7 לב לכך שאינו תושב ישראל ואולי אינו מתמצא במקום, אך לא בהכרח מוכיחה מעל לכל
 8 ספק סביר בדבר ביצוע גניבה של הסכום הנטען ובדבר היקפו.
 9
 10 כאמור, גרסאות הנאשמים לא הותירו רושם מהימן. עם זאת, לא היה די באמור כדי (37
 11 להתגבר על הקשיים שעלו בעדות מוחמד ויתר הקשיים שהצבעתי עליהם לעיל, כדי
 12 לבסס הרשעה של מי מהנאשמים מעל לכל ספק סביר, ומכאן הזיכוי מחמת הספק. כך,
 13 ייתכן ואכן נרקמה תוכנית עבריינית לשם ביצוע, ספק נותר ביחס לנאשמים שלפניי
 14 כמבצעים שלה, והאם קיבלו לידיהם כספי תמורה כפי תיאור המאשימה.
 15
 16 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.
 17
 18 המזכירות – להעביר לצדדים ולוודא קבלה טלפונית.
 19
 20 ניתן היום, ט"ז תשרי תשפ"ו, 08 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.
 21

מוחמד חאגי יחיא, שופט

22
23